तपस्विलङ्घनत्रासात् तस्या मध्ये न गह्वतः
अपतन् मम देवाच् च पुष्पमाला तदम्भसि । 138
ततो ऽकस्मात् समुत्थाय नारदो ऽन्तर्जलस्थितः
पृष्ठे तया पतितया क्रुद्धो माम् अशपन् मुनिः । 139
औद्धत्येन 'अमुना पाप गह्व सिंह्वो भविष्यसि,
ह्विमाचले गतश्च 'एतां सुतां पृष्ठेन वह्यसि । 140
यदा च मानुषेण 'एषा सुता ते परिणेष्यते,
तदा तद्दर्शनाद् एव शापाद् अस्माद् विमोह्यसे । 141
इत्य् अहं मुनिना शप्तः सिंह्वीभूय ह्विमाचले
अतिष्ठं तनयाम् एतां ह्वरपूजापरां वह्वन् । 142
अनन्तरं यथा यत्नाच् ह्वराधिपतेर् इदं
संपन्नं सर्वकल्याणं, तथा विदितम् एव ते । 143
तत् साधयामि, भद्रं वस्, तीर्णः शापो मया 'एष सः,
इत्य् उक्त्वा सो ऽभ्युदपतत् सद्यो विद्याधरो नभः । 144
ततस् तद्विस्मयाक्रान्तो नन्दत्स्वजनबान्धवः
श्लाघ्यसंबन्धह्वष्टो मे पिता 'अकार्षीन् महोत्सवं । 145
को हि निर्व्याजमित्राणां चरितं चिन्तयिष्यति,
सुह्वत्सु न 'एव तृप्यन्ति प्राणीर् अप्य् उपकृत्य ये । 146
इति च 'अत्र न को नाम सचमत्कारम् अभ्यधात्
ध्यायं ध्यायम् उदारं तच् ह्वराधिपचेष्टितं । 147

Digitized by Google